

Μ. Ἀσίας καὶ γενναίον τι φρόνημα ἐκδηλούμενον. Βαθειᾶν καὶ εἰλικρινῆ τρέφει εὐγνωμοσύνην τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τοῖς λειτουργοῖς αὐτῆς, διότι αὐτῇ ὀφείλει πᾶν ὅ,τι ἠδυνήθη νὰ περισώσῃ ἐκ τοῦ φοβεροῦ ἐκείνου ἐθνικοῦ ναυαγίου τῆς ἰεῖ ἑκατονταετηρίδος. Διατήρησε ζωηρὸν καὶ ἀκμαῖον τὸν πρὸς τὰ καλά καὶ τὴν παιδείαν ἔρωτα, προθυμότατος δ' εἶνε νὰ προσεγγένη πᾶσαν δυνατὴν θυσίαν ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ εὐημερίας τῆς πατρίδος αὐτοῦ, ἀρκεῖ νὰ εὐρεθῇ φιλόπατρις ὀδηγός, καθοδηγήσων αὐτὸν δεόντως περὶ τῶν πρακτέων. Βεβαίως ἀρμοδιώτερος ὀδηγὸς ἄλλος πλὴν τοῦ κλήρου δὲν θὰ ὑπῆρχεν εἰς τὴν καρποφόρον διδασκαλίαν ταύτην, ἀλλ' οὗτος δυστυχῶς δὲν ἔδειξε μέχρι τοῦδε οὔτε διαθέσεις τοιαύτας οὔτε ἰκανότητα. Μεγίστην τῷ ἑλληνισμῷ ἐκδούλευσιν θὰ παράσχωσιν οἱ δυνάμενοι, ἐὰν φροντίσωσιν περὶ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθήματος τῶν Μικρασιατῶν, ὑποστηρίζοντες τὰ ἀρτισύστατα σχολεῖα καὶ παρθεναγωγεῖα αὐτῶν διὰ μικρῶν χρηματικῶν βοηθειῶν καὶ μεγάλων προμηθειῶν διδασκτικῶν βιβλίων, διότι οὐδεὶς ἀδελφός Ἑλληνα, φρονούμεν, ὑπάρχει μὴ ἀναγνωρίζων καὶ ἀνομολογῶν ὅτι ἐπέστη πλέον ὁ καιρὸς νὰ καταβληθῇ καὶ περὶ τῶν ἐν τῇ Μ. Ἀσίᾳ ὁμοεθνῶν αὐτοῦ φροντίς τις ὅπως ἐν τῷ μέλλοντι ὁ ἑλληνισμὸς ἀφόδως καὶ μετὰ θάρρους βασισθῇ ἐπ' αὐτῶν.

ΙΩΑΚΕΙΜ ΒΛΑΒΑΝΗΣ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ μαθητὴς Κ* ἔρχεται εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ διδασκάλου του μὲ φιάλην οἴνου εἰς τὰς χεῖρας.

Διδάσκ.—Τί φέρεις αὐτοῦ, μικρέ.

Μαθητ.—Πολλοὺς ἀσπασμοὺς ἀπ' τὸν μπαμπά· μὲ ἔστειλε νὰ σὰς φέρω τὴν μπουκάλα αὐτὴ τὸ κρασί νὰ τὴν πιῆτε ἵστην ὑγείᾳ του.

Διδάσκ.(Δαυδάων τὴν φιάλην).—Πέ του γιατί νὰ πειράζεται καὶ νὰ μπαίνει σὲ ἔξοδα;

Μαθητ.—Καθόλου, κύρ δάσκαλε. Καὶ τοῦ μπαμπᾶ τὸ χάρισαν, ἀλλὰ τὸ ἦρε ξυνημένο.

* *

Ἐμπορος.—Ἀλλὰ σὰς δίδω τὸν λόγον τῆς τιμῆς μου, Κυρία, ὅτι δύο φράγκα μᾶς κοστίζει ὁ πῆχυς.

Κυρία.—Ἐνάμισυ φράγκα, ἂν θέλετε· ἄλλως τὸ πέρνω ἀπ' ἄλλου. Χαίρετε.

Ἐμπορος.—Μιχάλη, δός το σὺ τὸ ὕφασμα, διότι ἐγὼ ἔδωσα τὸν λόγον τῆς τιμῆς μου.

* *

Ἡ ὑπηρετρία εἶνε χωρική νεοφερμένη. Ζητήσαντος τοῦ κυρίου νερῷ, φέρει ἡ ὑπηρετρία αὐτὸ ἀπλῶς ἐν ποτηρίῳ.

— Ἄλλη φορά, Μάρω, τὸ νερὸ νὰ τὸ φέρνης ἔς τὸ πιάτο.

Μετὰ μίαν ὥραν ἔρχεται πρὸς ἐπίσκεψιν ὁ κύριος Π... καὶ ζητεῖ ὕδωρ. Φαντασθῆτε τὴν ἐκπληξίν ἀμφοτέρων ὅταν εἶδον τὴν ὑπηρετρίαν φέρουσαν βαθύ πινάκιον πλήρες καθαροῦ ὕδατος

* *

Πατὴρ, μήτηρ καὶ υἱὸς κάθηνται περὶ στοργυλὴν τράπεζαν ἐν τινι ζυθοπωλείῳ· ἀλλ' ἐκ τοῦ πολλοῦ πλήθους ἡ ὑπηρεσία χωλαίνει, διὸ ἐγείρεται ὁ υἱὸς νὰ φέρῃ μόνος τὸν ζῦθον· πάραυτα ὁ μεγάλος σχημος σκύλος Ἀζὼρ πηδᾷ καὶ κάθεται ἐπὶ τοῦ καθίσματος τοῦ υἱοῦ. Κύριός τις ζητῶν κάθισμα καὶ βλέπων τὸν κύνα ἐπὶ τοῦ καθίσματος:

— Εἶνε τὸ κάθισμα κανενός; ἐρωτᾷ.

— Μάλιστα, κύριε, κάθεται ὁ υἱός μου, ἀπαντᾷ ὁ πατήρ.

* *

Ἰερὺς διδάσκαλος ἐρωτᾷ μαθητὴν:

— Καὶ ἐὰν, Δημήτριε, σὲ ἐγκαταλείψῃ ὁ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ καὶ πάντες, τίς θέλει φροντίσει διὰ σέ;

— Ἡ ἀστυνομία, ἀπαντᾷ μετὰ βραχεῖαν σκέψιν ὁ μικρός.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἐὰν ἀπαντήσης ἄνθρωπον ἔχοντα μεγάλην ἰδέαν περὶ ἐαυτοῦ, ἔσο βέβαιος ὅτι αὕτη εἶνε ἡ μόνη μεγάλη ἰδέα ἣτις ἐπέρασε ποτὲ ἀπὸ τὴν κεφαλὴν του.

Τί εἶνε ἡ μετὰ θάνατον δόξα; Οὐδὲν ἄλλο ἢ ἡ διάσωσις ἐκ τῆς λήθης ὀκτῶ ἢ δέκα γραμμάτων τοῦ ἀλφαβήτου. (Τί περισσότερον εἶνε ἐν ὀνομα;)

Οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἡ ἀρετὴ ἢ ἐσωτερικὸν κάλλος.

Ἡ μετριόπθεια εἶνε ἡ κλωστή ἢ συγκρατοῦσα ὄλους τοὺς μαργαρίτας τῆς ἀρετῆς ὡς ἐν κομβολογίῳ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ὁ κόμης Χάτζφελδ, ὁ διορισθεὶς ἐσχάτως ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν ἐν Βερολίνω, κατάγεται ἀπὸ τοῦ πρίγκηπος Χάτζφελδ, ὅστις ἐν ἔτει 1806 μετὰ τὴν ἐν Ἰένη μάχην ἦτο ὁ φρούραρχος τοῦ Βερολίνου καθ' ἣν ἐποχὴν κατελήφθη ἡ πόλις αὕτη. Ἐκτὸς ἄλλων οὗτος ὄφειλε νὰ πλη-